

FULD TALE

Arrangement:	Samråd V om sikring af kvaliteten i musikken	5. maj 2015
	Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Michael Aastrup Jensen (V).	
Åbent eller lukket:	Åbent	
Dato og klokkeslæt:	Samrådet finder sted den 20. maj fra kl. 8.30	
Sted:	Christiansborg	
Taletid:	5 minutter	
Forv. Antal deltagere:		
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på:	Samrådsspørgsmålet lyder: "Ministeren bedes - i forlængelse af ministerens udtalelser til programmet 'Kulturen på NEWS' om sikring af kvaliteten i musikken - redegøre for, om ministeren er af den opfattelse, at det er afgørende for kvaliteten i musikken, at landets 19 regionale spillesteder tvinges til at udarbejde indberetninger for kønsbalancen hos dels de medarbejdere, der udvælger kunstnere, dels hos de musikere, der bliver valgt til at optræde?"	

Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at musikhandlingsplanen er blevet til på nøjagtig samme måde som dengang der sad en VK-regering. Det er normalt kulturministeren, der laver musikhandlingsplanen og offentliggør den. Så der er ikke noget nyt i det her. Jeg har været så heldig, at jeg har kunnet få et flertal for de øgede midler, der er i den her musikhandlingsplan. Det går jeg regeringens parlamentariske grundlag for at sikre mig, at det kan komme igennem finansudvalget. Det er også en kulturministers opgave, uanset regeringens farve.

Jeg er blevet bedt om at oplyse, om jeg mener, og så citerer jeg: ”Det er afgørende for kvaliteten i musikken, at landets 19 regionale spillesteder tvinges til at udarbejde indberetninger for kønsbalance for dels de medarbejdere, der udvælger kunstnere, dels hos de musikere der bliver valgt til at optræde”. Citat slut.

Jeg synes, at spørgsmålet er meget snævert stillet, fordi det fokuserer på, om det lige præcis er et rapporteringskrav til de regionale spillesteder, der gør forskellen for kvaliteten i musikken. Til det er svaret nej, det er det ikke.

Jeg skal gøre opmærksom på, at musikhandlingsplanen er blevet til i et meget tæt samarbejde med alle musiklivets organisationer, og de står bag den. Derfor var de også med til at præsentere den forleden dag på Københavns Musikskole. Derfor er initiativet i musikhandlingsplanen om rapportering om ligestilling et ønske fra musikken selv, fordi de selv har påpeget, at de mener, at der er et problem. De har sagt det i offentligheden, og så har jeg taget det op med dem. Efter samtaler med blandt andre Dansk Live må jeg sige, at *ja*, jeg kan godt forstå, at organisationerne påpeger, at der er en kønsmæssig ubalance inden for den rytmiske musik.

Vi har jo også set det i den rapport, der blev lavet om kønsbalance i rytmisk musik i 2012, udarbejdet af NIRAS for Dansk Artistforbund, Dansk Musikerforbund og Komponist Organisation, DJBFA og Danske (20.39), at der er en kønsfordeling i rytmisk musik på 80 % mænd og 20 % kvinder.

Det er ikke naturgivent, at det kun er 20 % kvinder, der deltager som aktive musikere i rytmisk musik. Derfor støtter jeg organisationernes initiativer med henblik på også at sætte fokus på kvindelige talenter. Det er også derfor, at vi også prioriterer musiklejre, som der er gode erfaringer med, hvor piger for eksempel kan komme på lejr og spille på instrumenter, inden de er 14 år gamle. Her kan pigerne opdage om de synes, at det er sjovt, og så kan man prøve at hjælpe dem videre med at dyrke et talent, som de kan besidde, uden at de ved det, fordi vi ikke har hørt dem.

Så talentudviklingen er meget central, det er også dét nogle kalder fødekæden. Heldigvis har musikorganisationerne oplevet, at det har nyttet noget at sætte fokus på ligestilling, fordi der er sket en stigning fra 20% til 30% af kvindelige nøglepersoner i den kreds, som vi taler om her.

Det er meget positivt. Og jeg er enig med organisationerne om den langsigtede strategi, hvor børne- og ungdomsarbejdet står meget centralt.

Der er også brug for, at spillestederne er opmærksomme på ligestilling, og at de tænker på, hvad de kan gøre for at bringe flere piger og kvinder frem på scenen og foran scenen.

Men kun i de tilfælde, hvor der er en kvalitativ mulighed for kvinderne. Det handler om at få kvinder uddannet inden for den rytmiske musik, hvis de har talenterne – kun det! Der skal ske en talentudvikling både hos piger og drenge.

Hvis kønsbalancen inden for den rytmiske musik bliver mere lige, så kan talentet blive udviklet hos mange af de piger og kvinder, der i dag ikke får chancen. Dermed vil en større talentmasse kunne udvikle sig – til gavn for kvaliteten og mangfoldigheden i musikken. Det er den talentmasse, som vi gerne ser bragt frem. Så det er i al uskyldighed ikke bureaukratisk på nogen måder, og der er ingen tvang.

Mit svar er derfor, at ligestilling faktisk gør en forskel, også for kvaliteten af musikken.